

ZPRAVODAJ

Zdechovice • Spytovice • Zbraněves • Stará Pila

Zdechovický
varhaník

Poplatky
za odpady

Vzpomínka
na Vánoce

zima 2022
ročník XXVII

foto Z. Rondžíková

Vážení Zdechováci a Spytováci,

je za námi barevný, na houby velkorysý podzim. Dny se krátí a s tím přicházejí svátky vánoční, svátky klidu a pohody. Jako již tradičně se rozzářil v obou našich obcích vánoční strom a spolu s ním zdobí naše obce slavnostní výzdoba v zámeckém parku, v ulicích i na Vašich domech. Vánoční čas je také čas setkávání a návštěv. Přeji Vám, abyste se dokázali ve svých rodinách a sousedstvích potkávat, naslouchat si, držet pospolu a vzájemně si pomáhat. Přeji Vám všem bezstarostné prožití blížících se svátečních dnů, plných spokojenosti, štěstí, radosti a klidu. Především přeji nám všem, abychom byli obdarováni tím naprosto nejdůležitějším, pevným zdravím.

Dovoluji si Vám, vážení Zdechováci a Spytováci, popřát i jménem zaměstnanců obecního úřadu krásné, klidné, přátelské a bezpečné Vánoce, dětem i dospělým alespoň částečně splněné sny a v závěru roku pár dní klidu a odpočinku strávených se svými blízkými.

S úctou
Radomír Stříška
starosta obce

Vážení spoluobčané,
srdečně vás zvou na **sváteční „půlnoční“ mši do kostela sv. Petra a Pavla ve Zdechovicích, na Štědrý večer, v sobotu 24. 12. ve 21 hodin. Mši bude sloužit farář p. Zdeněk Skalický.**

OBSAH

Aktuality

– Poplatky za odpady.....	5
– Den úcty ke stáří.....	9
– Mikuláš ve Zdechovicích.....	10

Téma

– Zdechovický varhaník.....	12
Klub důchodců.....	18
Kovbojský klub.....	20
Významná jubilea.....	22
Sousedé, vyprávěj!.....	24

Zpravodaj obcí Zdechovice a Spytovice je zapsán do evidence periodického tisku a bylo mu přiděleno evidenční číslo MK ČR E 10056. Vychází čtvrtletně, rediguje obec Zdechovice.

Číslo 4/2022, ročník 27, vyšlo dne 20. 12. 2022.

Vydává: Obecní úřad Zdechovice 5, 533 11 Zdechovice

tel./fax: 466 936 101, e-mail: obec@zdechovice.cz, www.zdechovice.cz.

Redaktor: MgA. Lucie Andělová

Spolupracovali: R. Stříška, Š. Kočová, J. Anděl a autoři příspěvků. Titulní foto: Š. Kočová

Příspěvky, ohlasy a názory přijímá Obecní úřad ve Zdechovicích. Uzávěrka příštího čísla: 15. března 2023.

Grafické zpracování: BcA. Tomáš Rondzík, Tisk: Tiskárna Sobotka, Řečany nad Labem

Zpravodaj je distribuován zdarma.

MÍSTNÍ POPLATKY ZA ODPAD 2023

Nově podle počtu osob v domě!

Od přelomu roku se vzhledem ke změně legislativy mění pravidla pro svoz odpadu. Obec tak musí reagovat přijetím nových pravidel. Povinnost platit poplatek nově vzniká pro každého občana přihlášeného na území obce. Stejnou povinnost má i každý majitel chaty nebo domu, ve kterém není nikdo přihlášen k pobytu. Poplatek tak nevyměňuje podle počtu popelnic u domu, ale podle počtu lidí, žijících v domě.

Z OBECNÍ VYHLÁŠKY Č. 4/2022

Dle obecně závazné vyhlášky č. 4/2022 schválené zastupitelstvem 12. 12. 2022 za obecní systém odpadového hospodářství, je povinna platit tento poplatek každá fyzická osoba přihlášená na území obce Zdechovice. Dále mají povinnost platit poplatek osoby, které vlastní na tomto území stavbu pro rodinnou rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není přihlášená žádná fyzická osoba. Spoluvlastníci nemovitě věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci jsou povinni plnit poplatkovou povinnost společně a nerozdílně.

▪ Sazba poplatku činí 250,- Kč.

- Poplatek je splatný jednorázově, nejpozději do 31. března příslušného kalendářního roku, nejdříve však v lednu 2023. Vznikne-li poplatková povinnost po tomto datu, je poplatek splatný nejpozději do 15. dne následujícího měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém poplatková povinnost vznikla.
- Roční poplatek je splatný bez vyměření, tzn., že občané neobdrží poštou žádné upozornění či složenku.

Poplatek je možné uhradit:

- na bankovní účet u Komerční banky, a.s. č. ú. 4626561/0100, variabilní symbol ►

= č.p., popř. č.p. + č. bytu, objekty ze Spytovic uvedou 9 + č.p. - např.: 950 - tj. č.p. 50 Spytovice, v termínu od 1. 1. 2023 do 31. 3. 2023.

- v hotovosti na Obecním úřadě Zdechovice, Zdechovice č.p. 5 dne 15. 3., 22. 3. a 29. 3. vždy od 9 do 11 hodin a od 14 do 17 hodin.

Upřednostňujeme platbu převodním příkazem.

Svozové známky na rok 2023

- při platbě v hotovosti na Obecním úřadě Zdechovice obdrží poplatníci svozovou známku na místě

- při platbě převodním příkazem (po úhradě poplatku) nalepí svozové známky nalepeny zaměstnanci obce během měsíce března 2023

Firma SmP Odpady bude od 1. 4. 2022 vyvážet pouze označené nádoby!

UPOZORNĚNÍ!

V roce 2023 bude komunální odpad v nádobách 110/120 l vyvážen v dvou-týdenním intervalu, počínaje 2. 1. 2023 (další svoz 16. 1., 30. 1. atd.).

Úplné znění vyhlášky č. 4/2022 je na webu obce: www.zdechovice.cz

SHRNUTÍ

poplatek za odpad	250 Kč / osoba
splatnost	od 1. ledna do 31. března 2023
svoz	1x za 2 týdny (od 2. 1. 2023)
úhrada	- na účet u Komerční banky č.ú. 4626561/0100 - variabilní symbol = č.p., popř. č.p. + č. bytu; objekty ze Spytovic uvedou 9 + č.p. (např.: 950 = Spytovice č.p. 50)
	- v hotovosti na Obecním úřadě Zdechovice č.p. 5, dne 15. 3., 22. 3. a 29. 3. vždy od 9 do 11 hodin a od 14 do 17 hodin.
	Upřednostňujeme platbu převodním příkazem, děkujeme!

OHLAŠOVACÍ POVINNOST

Přihlášení k poplatku

Občan je povinen se přihlásit k místnímu poplatku za komunální odpad do 15 dnů od vzniku poplatkové povinnosti. Přihlášení provede odevzdáním vyplněné a podepsané přihlášky, a to osobně nebo poštou.

K přihlášení je potřebný průkaz totožnosti (popř. potvrzení o změně místa trvalého pobytu, event. rodný list).

Odhlášení od poplatku

V případě změny přihlášení mimo obec Zdechovice, nebo prodeje stavby pro rodinnou rekreaci, bytu nebo rodinného domu na území obce Zdechovice, oznámí a prokáže toto občan správci poplatku do 15 dnů od změny.

K odhlášení je potřebný průkaz totožnosti, popř. potvrzení o změně místa přihlášení, úmrtní list, list vlastnictví.

V případě změny místa přihlášení fyzické osoby nebo změny vlastnictví stavby pro rodinnou rekreaci, bytu nebo rodinného domu v průběhu kalendářního roku se poplatek platí v poměrně výši, která odpovídá počtu kalendářních měsíců pobytu, vlastnictví nebo umístění v příslušném kalendářním roce. Dojde-li ke změně v průběhu kalendářního měsíce, je pro stanovení počtu měsíců rozhodný stav k poslednímu dni tohoto měsíce.

V případě vzniku přeplatku na místním poplatku za komunální odpad, se tento přeplatek vrací na základě písemné žádosti.

OSVOBOZENÍ OD POPLATKU

Od placení poplatku jsou osvobozeni:

- Osoba, která je poplatníkem poplatku za odkládání komunálního odpadu z nemovité věci v jiné obci a má v této jiné obci bydliště.
- Osoby, které jsou umístěny do dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy.
- Osoby, které jsou umístěny do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu, na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého.

- Osoby, které jsou umístěny v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo chráněném bydlení.
- Osoby po dobu výkonu vazby a trestu odnětí svobody, s výjimkou osoby vykonávající trest domácího vězení.
- Děti za kalendářní rok, ve kterém jsou narozeny.
- Osoby, které se v obci déle jak 1 rok prokazatelně nezdržují a není známo místo jejich pobytu.

Osvobození od poplatku musí být doloženo ohlášením.

Nárok na osvobození od poplatku musí být doložen nejpozději do 31. března příslušného kalendářního roku a po tomto

datu ve lhůtě do 15 dnů od nároku na osvobození. Pokud není dodržena tato lhůta, nárok na osvobození zaniká.

NAVÝŠENÍ POPLATKU

- Nebudou-li poplatky zaplacený poplatníkem včas nebo ve správné výši, vyměří mu správce poplatku poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.
- Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může správce poplatku zvýšit až na trojnásobek
- V případě, že nedojde k úhradě poplatku ani na základě vydaného platebního

výměru, dlužník nereaguje na vyznění o výši nedoplatku a ani nevyužije možnosti řešení dluhu povolením splátek, přistoupí správce pohledávky k jejímu vymáhání, a to daňovou exekucí nebo prostřednictvím soudního exekutora. V takovém případě je dlužník povinen uhradit nejen částku nedoplatku, ale též náklady spojené s jeho vymáháním. ■

Š. Kočová

Den úcty ke stáří

DEN ÚCTY KE STÁŘÍ

Tradiční akcí jsme opět uctili naše seniory a poděkovali jim. V předvánočním čase je to pro všechny důvod k setkání a popovídání si. Večer je koncipovaný jako setkání generací, a proto již tradičně pro naše seniory vystupují žáci základní školy s hudebním programem. Za to jim patří poděkování. Pro přítomné taky zahrála hudební skupina Chorus k tanci nebo poslechu, a tak se postarala o zábavu i dobrou náladu. Na závěr oblíbené akce dostávají přítomní od obce malý dárek – kalendář na nadcházející rok a nákupní poukázku. ■

-JA-

Den úcty ke stáří

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA PRO DĚTI

Na čtyři desítky dětí z našich obcí potěšila Mikulášská nadílka. Obecní besídka se konala v sále hostince U Zámku v režii Klubu žen. Klub také poděkoval obci za podporu, díky níž vzájemná spolupráce vzkvétá. Děti se dobře bavily nejen díky dárkům, ale také díky pohádkovému divadelnímu představení. Divadélko Kůzle z Kutné Hory uvedlo svou Hastrmanskou

pohádku. Děkujeme ústřední dvojici Silvii a Františku Pokorných. Obchůzka Mikuláše, čerta a anděla pak tradičně navštívila také domácnosti s dětmi a potěšila řadu dalších malých občanů našich obcí přímo u nich doma. Všem dětem přeje-
me šťastné a veselé Vánoce. ■

-JA-

Mikulášská nadílka v režii Klubu žen

Česta životem za zvuku hudby

Příběh Jiřího Kupky,
varhaníka a gaučmistra
ve Zdechovicích

Jeho rodinná firma vyrábí ve Zdechovicích invalidní vozíčky. Od malička se věnoval hře na klavír, posléze působil jako varhaník a hudba se stala dominantní součástí jeho života. A protože je vánoční čas, naše povídání se stáčí k duchovní hudbě, hře na varhany a jeho vztahu k víře. Právě pod jeho rukama se totiž mnoho let rozeznávaly varhany ve zdechovickém kostele, například o štedrovečerní vánoční mši.

Víra v Boha, návštěvy kostela, táto-vo odmítnutí vstoupit do komunistické strany. Kombinace aktivit, která v padesátých letech dokázala znemožnit mladému studentovi vybrat si svobodně školu a rozhodnout o své budoucnosti.

„Jestli chceš fušovat Bacha, tak běž vozit hnůj!“

Přes výborný prospěch a umělecké nadání zbyl na Jiřího Kupku obor dělnický. „Takže jsem šel na soustružníka do Poličky,“ usmívá se Jiří, zakladatel místní firmy KURY. A dodává, že v životě měl stejně nakonec štěstí. Nepříliš povzbudivý výhled do budoucnosti vždy přehlušila setkání se zajímavými lidmi. „Vždycky jsem na své cestě potkal nějakého šikovného a chytrého člověka, který se mi věnoval a někam mě nasměřoval,“ začíná své vyprávění Jiří Kupka.

Narodil se v Brně jako nejstarší syn ze čtyř dětí. Jeho tatínek byl lékař, v padesátých letech dostal příkazem změnit lokalitu zaměstnání a poslali ho do Moravské Třebové, kde v nemocnici pracoval jako chirurg. „Posléze mu trochu zeslábl zrak, takže šel na obvod do Starého města, a tam jsem já prožil mládí až do svých 14 let,“ vzpomíná Jiří. Věřící rodina navštěvovala kostel ve Starém městě,

kde v té době nepůsobil žádný varhaník, právě tam začal hrát. „Měl jsem výborného kantora, člověka, který ty varhany ovládal, byl taky generální regenschori (vedoucí chrámového sboru) v Poličce, pan Maděra.“ A hned navazuje zážitky s ním: „Jednou jsem přišel na hodinu a on si dal hlavu do rukou, na stůl. Já si říkal, on chrápe, prdím na to! Tak jsem to hraní na varhany pěkně odbyl. On se najednou zvedl, ten stůl přeskočil – a to byl už pán v letech – začal mě tlouct a řekl: jestli chceš fušovat Bacha, tak běž vozit hnůj a mě už tady neotravuj! Od té doby jsem k vážné hudbě pojal vážný vztah,“ směje se Jiří Kupka.

Cigára a mistři varhaníci

Učňovský tříletý obor strojařiny v Poličce dokončil díky svému prospěchu za pouhý jeden rok a odešel na průmy-

slovku do Chrudimi. Vedle školy chodil hrát do kostela. „V Chrudimi se mi věnoval pan profesor Židek, bratr operního

pěvce z Národního divadla, Ivo Žídka. A tak jsem se různě živil hudbou i strojařinou. Hrál jsem taky v Týnském chrámu v Praze na několika svatbách, VIP společnost, angličtům. Vždycky jsem vyfasoval nějaký libry nebo valuty a hned šupajza do tuzexu. Koupilo se Florio, to byla medovina, to my rádi. Kouřili jsme „smartky“, to byly nějaký rakouský cigára. Tak takhle já jsem užíval mládí!“

Pak přišla první láska, dívčina z Prahy, jak ji starosvětsky nazývá, a díky ní a známostem jejích rodičů se Jiří potkal s nejvýznamnějšími českými varhaními virtuózy té doby. Milanem Šlechtou nebo Jiřím Ropkem. Ropkovy varhanní půlhodinky během bohoslužby v bazilice svatého Jakuba v Praze bývaly v dobách

Když mi pan profesor pustil skladbu od Widora, tak mi tekly slzy.

komunismu jedinou možností poslechu chrámové varhanní hudby. Přinášely jinak nedostupné duchovní zážitky, navštěvovaly je stovky lidí a v době normalizace byly pro mnohé i určitou formou protestu. „K panu profesorovi Ropkovi jsem chodil k svatému Jakubovi na poken. Byl to takovej bohém, ale na varhany bůh. K němu si chodil půjčovat celý pražský umělecký svět. Když neměl peníze, tak odjel do Holandska, tam udělal dvacet koncertů, nahrabal si a zase půjčoval,“ směje se Jiří Kupka a vzpomíná dál: „Takoví borci, kteří do mě tloukli vědomosti. Když mi pan

profesor Ropek pustil skladbu od Charlese-Marie Widora, tak mi tekly slzy. Já jsem Widorovu toccatu dohrál vždycky do půlky, a pak mi upadly ruce. Už jsem to neutáhl,"

říká Jiří a nostalgicky dodává: „Za mého mládí jsem hrál takový skladby, že když si je teď na youtube pustím, tak jsem smutnej. Už bych to nezahrál.“

Služba u „pétépáků“ ve Zdechovicích

PTP neboli Pomocné technické prapory byly útvary Vojenské lidové armády a sloužily k tzv. „převýchově politicky nespolehlivých osob“. Vznikaly od roku 1950 hlavně proto, aby stát měl levnou pracovní sílu. 67. Pomocný technický prapor byl v roce 1952 zřízen také ve Zdechovicích. Vytěžování obyvatel nemělo žádnou oporu v zákonech a využívání PTP je proto považováno za jeden

z největších systémových zločinů minulého režimu. Jak se atmosféra s blížícími šedesátými léty uvolňovala, PTP postupně zanikly. Kádrově závadné osoby ale byly i nadále zařazované do takzvaných Technických Praporů nebo Vojenských technických jednotek.

„Já jsem nastoupil v roce 1968, nás už nepovažovali za „pétépáky“. Rozhodně nás

ale využívali k různým pracím, dobývali jsme třeba tady haldy u elektrárny. V jednotce jsme byli dvě skupiny. Nepohodlní, tedy inteligence, hrabata, kněží, vysokoškolaři. Druhou skupinou byli lidé odsouzení za násilný činy. Těch se báli i lampasáci," vzpomíná Jiří Kupka a domnívá se, že důvodem k jeho umístění do této služby byla jeho víra. Šikana, plnění nesmyslných úkolů, snaha zlomit potenciální odpor. Veřejnosti pak ale takové zacházení prodával režim jako klasickou vojenskou službu, která zocelila mládež a přinášela budovatelské úspěchy.

Nikdy více Zdechovice?

„Říkal jsem si, že až mě propustí, tak tady nezůstanu ani hodinu," směje se Jiří a dojemně dodává: „Jezdili jsme do Přelouče, a tam se stavěly tři věžové domy. My jsme dělali podavače u zedníků. Každé ráno jsme jeli autobusem a odpoledne zpět do Zdechovic do kasáren. Já jsem si v autobuse vždy stoupnul nad takovou drobnou slečnu, ona měla krásně voňavé vlásky. Přičichával jsem k těm jejím vlasům a postupně se zamilovával. No a už jsem tady přes padesát let.“

Jiří Kupka se oženil s rodačkou ze Zdechovic, Janou Řeřichovou. Založili rodinu, narodily se jim dvě děti a po revoluci založili firmu KURY, která vyrábí vozíky pro tělesně postižené. „Měl jsem prkno v obýváku, v kuchyni jsme montovali. Začal jsem proto, aby český vozíčkář, když si sedne na náš český vozík, aby netrpěl žádným ponížením, že německý vozík je o dvě třídy výš. Ale byl to boj. Úroveň zdravotních

pomůcek byla strašná. Komunismus škodil, kam se podíváš.“

„Firmu jsme předali dětem, takže teď jsem takový plnohodnotný důchodce, gaučmistr, který občas kouká na varhanní kusy na youtube, které kdysi hrával. Na klavír doma už nehraju, není motivace, jsem líný. Ale to je mou laskavou milující ženou, která mě rozmazluje, já jsem doma jak na zámku.“ Nakonec se ptám Jiřího Kupky, co pro něj znamená víra. „Nemůžu takhle odpovět. Zeptám se, co pro tebe znamená láska?“ tajemně se usmívá a dodává: „Nejde bez toho žít. To je všechno.“ ■

Lucie Andělová

Použité zdroje:

klasikaplus.cz, politictivezni.cz,
Jiří Bílek: Pomocné technické prapory

Střípky z Klubu důchodců

Čas uběhl velmi rychle a než jsme se všichni nadáli, jsou tu zase Vánoce. U nás v klubu se nic zásadního nezměnilo. Zase jsme se pravidelně scházeli, také jsme uspořádali akce i pro ty naše vrstevníky, kteří sice do klubu nechodí, ale kteří měli zájem setkat se. A o co zajímavého u nás šlo?

Na Zdechovickém festivalu jsme měli stánek s vlastnoručně vyrobenými věcmi. Opravdu nás potěšilo, že byl o ně zájem a skoro všechno se prodalo. Výtěžek jsme věnovaly prostřednictvím pana Josefa Dvořáčka na dětské onkologické oddělení v Hradci Králové. Naš stánek navštívila a finančně přispěla i paní senátorka M. Horská.

Krásné odpoledne jsme prožili ve Spytovicích, kam nám přišel zahrát na harmoniku pan Moravec. Děvčata ze Spytovic připravila dobré občerstvení, něčím přispěly i Zdechovandy, mohli jsme si zazpívat i zatančit. Tradičně jsme pomohly Klubu žen při pořádání Loučení

s prázdninami, a to na některých stano-
vištích. Také jsme si zajeli na pár hodin
do Třemošnice nadýchat se solného
vzduchu a trochu se prohýbat při bowlin-
gu. I když nedalekou Kutnou Horu všichni
známe, i tak jsme viděli hodně nového
při návštěvě tohoto slavného historické-
ho města. Pokochali jsme se nádherou
chrámu sv. Barbory, seznámili se s his-
torií města v domě Mikuláše Dačického
z Heslova, byli jsme na dobré večeři a na
závěr jsme zhlédli představení o historii
mince ve Vlašském dvoře.

Připravili jsme se i na rozsvěcování
vánočního stromu před obecním úřa-
dem. Vyrobili jsme věci s vánoční témati-
kou, napekli cukroví a nabídli to všechno
návštěvníkům. Výtěžek z akce věnujeme
opět hradecké dětské onkologii. Přeje-
me vám všem krásné prožití Vánočních
svátků a v novém roce jen to nejlepší.
Zdraví, klid, mír a pohodu. ■

Za Klub důchodců S. Borovičková

Loučení s prázdninami ▼

▲ Na výletě...Kutná Hora

foto na dvoustránce archiv Klubu důchodců

30 let

Kovbojského klubu

I v posledních dvou měsících tohoto roku připravil Kovbojský klub Spytovice pro své příznivce možnost aktivně se zúčastnit zajímavých akcí. První z nich bylo 12. listopadu zábavné odpoledne

nazvané **Už jsme tady 30 roků**, kterým si naše organizace připomněla kulaté výročí našeho založení. Datum konání nebylo vybráno náhodně. Bylo to totiž úplně přesně na den 30 let, kdy Mini-

a kulečnickový turnaj

sterstvo vnitřní České republiky v roce 1992 zaregistrovalo stanovy Kovbojského klubu a my tento den oficiálně považujeme za datum vzniku našeho spolku. Připravili jsme pro všechny zájemce v sále hostince U zámku výstavku fotografií, dokumentů a předmětů

vztahujících se k naší činnosti. Přítomní si také mohli na živo vyzkoušet ukázky z našich akcí. Celý den se nesl v uvolněném a přátelském duchu a vyvrcholil večerním vystoupením oblíbené hudební country skupiny Trenkie Dlouhán. O čtyři týdny později 10. prosince jsme

se v hostinci U zámku sešli znovu. Tentokrát se zde konal 28. ročník turnaje dvojic v kulečnicku **Kovbojšt'ouch 2022**. O tuto sportovní událost bývá obvykle veliký zájem a letošek to opět potvrdil. Turnaje se zúčastnilo 20 hráčů a nabídl velké množství zajímavých a napínavých zápasů. ■

Milan Potměšil,
šerif Kovbojského klubu

Významná jubilea

našich spoluobčanů

Ladislav Dražka

V listopadu oslavil 80. narozeniny pan Ladislav Dražka. Pochází ze Šumavy. V roce 1964 se oženil do Spytovic. Je stále aktivní. Rád pracuje na zahrádce.

Jana Kupková

Paní Jana Kupková se svoji rodinou oslavila 75. narozeniny. S manželem si užívají důchodu. Radost jim dělají čtyři vnoučata. Má ráda domácí zvířátka a s láskou o ně pečuje. Její zálibou je i zahrádka kolem domu.

Zdeňka Menclová

75 let oslavila paní Zdeňka Menclová. Spokojeně žije s manželem ve svém domku. Vychovala syna a dceru. Těší se z deseti vnoučat.

Jaroslav Koláčný

Pan Jaroslav Koláčný, rodilý Zdechovák, oslavil 70 let svého života. Vyučil se zámečnickem. Nyní prožívá spokojený důchod, stará se o baráček a věnuje se se svými vnuky rybaření.

Více než 80 let oslavili tito spoluobčané:

- Božena Beránková - 86 let
- Božena Smutná - 91 let
- Jaroslava Havířová - 82 let

Všem oslavencům přejeme ještě hodně let prožitých ve zdraví a spokojenosti!

Za Zdechovice Lída Hloušková a Jarmila Chalupníková,
za Spytovice Vlasta Formanová a Eva Obrgriesová

Sousedě, vyprávěj!

Moje babička Anička a Vánoce

Dneska se zkusím ve vzpomínkách vrátit v čase o nějakých 67 let zpátky, tj. asi do roku 1955. Tehdy ve Zdechovicích čp. 101 bydlela moje babička s dědečkem spolu s rodinou p. Josefa Trojana, manželkou a dcerami Květou a Danou.

S rodiči jsme bydleli v pronajatém bytě v Karlových Varech a Vánoce to byla ta správná doba, kdy se naplnily moje sny a tužby. Nadšeně již asi měsíc předem jsem se těšil na ten čas, kdy s rodiči podnikneme dobrodružnou cestu z Varů vlakem do Řečan nad Labem s přestupem v Praze, anebo ještě zajímavější cestu půjčným autem Škoda Tudor z Varů až do Zdechovic. Tu jsem měl nejraději, třebaže odpadlo nebezpečí přelézání odstavených nákladních vlaků v Řečanech, spojené s hledáním brzdářské budky, kudy jsme postupně celá rodina přelezli i s kufry (a já tehdy zdaleka netušil, že právě v nich cestuje s námi i „Ježíšek“). To byla

často cesta složitá a málo bezpečná, ba přímo i nebezpečná. Jednou totiž s námi „cukla“ vzdálená mašina a už to vypadalo, že část nás vystoupí až v Přelouči. Ale pojďme zpět k daleko malebnější cestě autem. Vzpomínám si zvláště dobře na jeden rok, kdy napadlo mimořádně hodně sněhu. Proto se do auta musel vejít nejen řidič, my tři s mámou a tátou a zavazadla, ale také lopata, pytel s popelem na posyp a jídlo na celý den. Každému deka a jeden polštářek pod hlavu doplňovaly naši polární výpravu. Auto totiž bylo bez topení a u spolujezdce se dalo mezi prkny na podlaze pozorovat, jak pod námi ubíhá silnice. Samozřejmě, že řidič p. Boháček navlékl na zadní kola už ve Varech řetězy, protože bez nich bychom nevyjeli už ve Varech ani „panorámku“. Že to bylo cestování jak ve stylu Julese Vernea je nasnadě. Z Varů do Zdechovic to je dnes asi 225 km. Za celou cestu jsme potkali jedno až dvě auta, jejichž řidiči vždy zastavili a poptali se po zkušenostech aut z protisměru s cestou a počasím. Pumpa byla cestou až v Praze. Díky těmto setkáním se dalo i natankovat podle hesla „dnes já tobě, zítra ty mě“ – tedy bezplatně. A příště se to skutečně vrátilo, třebaže někomu jinému.

Margit Benešová, maminka R. Chutice, s bratrem Otou.
Foto J. Schuch

Byla to zřejmě i věc rytířské cti. Slýchal jsem, že čerpací stanice byla i ve Zdechovicích na chodníku u Beránků, tedy dnes před Pensionem T. Sám se na ni již nepamatuji. Ale zase zpět k cestě. Všichni jsme samosebou očekávali, kdy se již nad horizontem silnice objeví věž kostela ve Zdechovicích. A když už tam fakt byla, objevilo se nemilé zdržení. Zdechovický lom. Tehdy se sice těžila žula ještě daleko od silnice, ale existovalo opatření, že v době od přípravy do ukončení odstřelu nesměly po silnici jezdit auta, povozy ani chodit lidi a silnice se na tu dobu zcela

uzavřela. A to jednoduše. Na obou koncích kritického úseku vyběhli pověření dělníci s lopatou, na níž byl namalován napříč červený pruh a jejím vztyčením provoz „zahaltovali“. Nevzpomínám si, že by někdo neuposlechl. Asi taky neměl kdo neuposlechnout. Obvykle jsme tam byli sami! No a potom už nastala ta vytoužená chvíle přivítání s babičkou a dědečkem. Nezapomenutelná chvíle!

Babička však za války naskakovala do rozjíždějícího se vlaku v Řečanech, aby nepřišla pozdě (byla nasazena za Pardubicemi). Smekla se jí však na stupátku ►

vagonu noha a najednou kouká, její noha – tak důvěrně známá část jejího těla – byla od ní najednou pár metrů daleko. Do práce už nedojela. Zlá chvíle! Díky výpravnímu stanici p. Vaňkovi ze Zdechovic, který jí poskytl pomoc, nepřišla o život. Nicméně po návratu z nemocnice v Pardubicích chodila už jen o berlích. Takže bez svého manžela, tedy mého dědečka, už nemohla existovat.

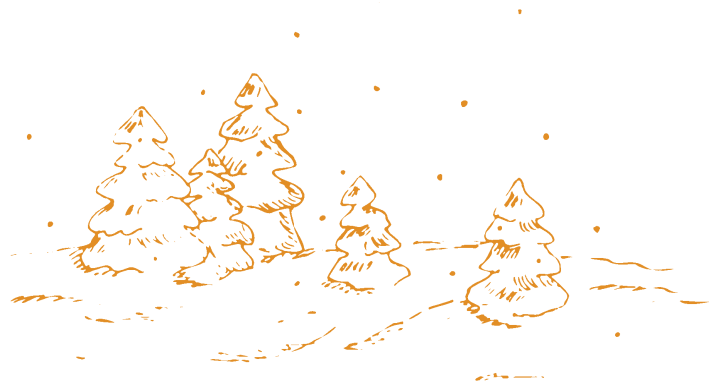
No, a po tomto intermezzu zase zpátky k mým začínajícím prázdninám. Ze studny u Janderů (dnes u Chalupových) jsme přinesli vodu, od hajného stromek a zatopili jsme v obývacím. Protože běžně se topilo jen v kuchyni, už jen tento akt naznačoval nadcházející slavnostní chvíle. O Štědrém dnu jsme se všichni najedli v kuchyni, dědeček přinesl z ložnice babiččin bramborový salát (v ložnici se nikdy netopilo, proto nahrazovala lednici), babička přidala každému kapra (mně malý řízeček) a všichni jsme si poctivě pochutnali. Po večeři mě táta – dnes bychom řekli diplomaticky – přiměl k procházce po zasněžených a romantických částech naší vesničky, abychom buď viděli zlaté prasátko, nebo zlaté schody. No, chvíli to trvalo, takže zatím v obývacím vyrostl ozdobený stromeček a kufr vydal svá vánoční tajemství. Na signál zvonečku přešla maminka do jinak

zapovězeného obývacího. Tam zahrála na klavír Tichou noc a my všichni ostatní jsme za těchto velebných tónů najednou mohli dovnitř. Ještě dnes, po tolika letech, si vzpomínám na svou větu „já, to je krása“. Zapsala se mi do duše spolu s „videem“ šťastných tváří mých drahých, které jsem touhle větou vlastně odměnil za jejich starost. O svátcích, na které právě myslím, jsem dostal tolik přání šlajfků (brusle, které se kličkou upevnil na běžné boty) a na rybníce Ovčíně jsem se najednou stal jaksi rovnoprávnějším. Jen to bruslařské umění nějak chybělo, proto jsem byl častěji rozplácly na ledě.

Tak co závěrem? Snad vzpomínku na ty, kteří byli součástí mého života tehdy a dnes už tu nejsou. Pozdrav a přání zdraví a štěstí mým kamarádkám Květě a Daně Trojanovým, rodině p. Chalupníka, paní Chalupové, rodině p. Zdeňky Beránky, rodině p. Josefa Schucha, rodině Hlaváčkových ze Zbraněvsi, Moravcovým ze Stavce a všem milým přátelům, kteří stejně jako já tyhle doby pamatují (i slzičku třeba utrousili). I těm ostatním, kteří si mé vzpomínky na zašlou dobu přečetli.

Všem těm hodně zdraví, rodinné pohody a štěstí. Vlastně Vám všem. ■

Váš Robert Chutic

Trenkie Dlouhán ▼

▲ Kovbojšťouch

*Klidné a pokojné
prožití vánočních svátků,
pevné zdraví
a mnoho úspěchů
v roce 2023
Vám přeje
obec Zdechovice*

